

– Тези първи учителски години са истинска школа – знам по себе си!

– Нещо повече от школа, по-възрастните ми колеги – с любов си спомням за покойната Хриска Златева, за Емил Змейков, за Руфат Бейтула, за Богдан Богданов, – те сякаш ми преподаваха уроци и по човечност, по такт и умения да се работи и с децата, и с родителите им. Особено с малките, които по-късно вече наричахме билингви, те говореха вкъщи на майчин език, в училище на български – очевидно, трябваше да им се помога. Осьзнаях колко малко знам за една трудна и светла професия, колко много трябва и съм длъжен да уча. И реших, че трябва да продължа да работя и да уча. Кандидатствах в Шуменския университет – пак специалност „Начална педагогика с руски език“. Паралелно с работата ми като учител в Бъльско, после в село Градинарово, учех задочно, но започнах да слушам и лекции по журналистика във Факултета за обществени професии на Шуменския университет, и днес се гордея с дипломите си.

– Разкажи повече за работата си с децата...

– И в двете училища – в Бъльско и в Градинарово, работех с малките турчета и ромчета, будни, умни деца, но с тях трябва да се отнасяш по- внимателно, с повече търпение и грижа, за да превъзмогнат в началото езиковите затруднения. Така, още преди да стане популярен билингвизъм като термин, стана ясно, че това е задължителна педагогическа кауза, дълг към хилядите деца, допълнително изискване и към родителите. Не беше леко, имаше моменти, когато се отчаях, и тогава чух за професор Стойка Здравкова (тогава все още доцент). Тя беше написала първото „Помагало за деца, слабо владеещи български език“. Амбицирах се, това беше моята професия, дойдох в София, срещнах се с професор Здравкова – тя беше декан на Факултета по начална и предучилищна педагогика в Софийския университет. Намерих сили да ѝ кажа, че нейното „Помагало“ не може да помога много в пряката работа с турчета, с ромчета, помолих да напише учебник специално за тях. И тогава дойде идеята и поканата за моята следдипломна квалификация при нея именно по тази тема – „Подготовка на децата за ограмотяване в условия на билингвизъм“.

– Днес това е равно на магистърска степен?